

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0599

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Čj. VS-1846/835.3/2-2014

V Praze dne 20.7. 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podali ruští státní občané , nar. Krasna – Ukrajina , a jeho manželka C , roz. a nar. Chadyžensk - Rusko, trvale bytem 1

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatelé podali dne 18. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 8 společnou žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 7.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra svým usnesením o přerušení správního řízení ze dne 24.9. 2014 žadatele informovalo o zahájení správního řízení podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále je poučilo o jejich právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Současně je správní orgán předvolal k ústnímu jednání na MV na den 6.11. 2014 s tím, aby při jednání předložili v usnesení konkrétně uvedené dokumenty.

Žadatelé se v uvedený den na Ministerstvo vnitra dostavili. Do spisu krom jiného doložili výslovně požadovaná daňová příznání spol. s r.o. za roky 2012 a 2013, ze kterých vyplynulo, že firma v těchto letech do státního rozpočtu neodvedla žádné daně. K tomu se dodává, že o této firmě se žadatelé ve své žádosti nezmínili. Žadatelka pak doložila za roky 2012 a 2013 daňová příznání za sebe coby fyzickou osobu, v těchto letech rovněž žádné daně do státního rozpočtu neodvedla. Dle svého vyjádření žadatelé žijí z našetřených peněz pocházejících z Ruska, kde vlastnili a

před příjezdem do ČR prodali byty. Peníze měli uloženy na bankovním účtu v Holandsku, které do ČR převedli před šestnácti lety. Žadatelé dále mají v ČR čtyři byty v osobním vlastnictví, z nichž tři pronajímají, příjmy z jejich pronájmu však dle jejich tvrzení dohromady nedosahují ročně částky 300.000 Kč. Správní orgán, aniž by se i o těchto skutečnostech jakkoliv žadatelé ve své žádosti zmínili, zjistil, že žadatel v letech 1999 a 2000 působil vždy na krátkou dobu ve dvaceti různých firmách v ČR jako jednatel, na což byl při ústním jednání upozorněn. Žadatel nejprve přiznal, že byl požádán o jejich založení, což však posléze upřesnil tak, že o jejich založení požádán nebyl, pouze v nich působil jako jednatel. Tyto činnosti údajně provozoval bezplatně, zakladatelé těchto firem byli jeho známí. Uvedené vyjádření považuje správní orgán za neuspokojivé, přičemž se lze důvodně domnívat, že žadatel byl na těchto svých „činnostech“ nejen osobně, ale i finančně zainteresován. Dále bylo zjištěno, že žadatel je dosud veden jako jednatel izraelských společností spol. s r.o. F^r a spol. s r.o. Z těchto důvodů dospěl správní orgán k závěru, že skutečné příjmy žadatelů resp. původ těchto finančních příjmů je třeba považovat za zcela netransparentní.

Pokud jde o prokázání podmínek stanovených k udělení státního občanství v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uvádí následující.

Stran podmínky uvedené v § 7 odst.1 písm.b) citovaného zákona, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

Z trestních rejstříků vyžádaných správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatelé nebyli v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, čímž splňují rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žadatel sice byl v minulosti obžalován ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví v souběhu s trestným činem výtržnictví, avšak pro neprokázání skutku byl Obvodním soudem pro Prahu 8 obžaloby zproštěn.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatelé prokázali znalost českého jazyka a splňují tak i podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) výše citovaného zákona.

Z dokladů přiznaných a předložených žadateli vyplývá, že splňují rovněž podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm.e) dotčeného zákona.

Žadatelka dále splňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství České republiky v § 7 odst.1 písm.a) daného zákona, když má v ČR povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti delší pěti let a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržuje. K tomu se dodává, že trvalý pobyt má v ČR povolen od 2.1. 2008. Tuto podmínku však nesplňuje žadatel, kterému byl v ČR povolen trvalý pobyt od 17.2. 2010. Ke dni podání žádosti tak jeho trvalý pobyt dosahuje tři roky a deset měsíců. Uvedenou podmínku pak lze prominout s odkazem na ust. § 11 odst. 1 z důvodů v něm uvedených. Žadateli by bylo možno tuto podmínku prominout podle § 11

odst.1 písm.b) daného zákona, neboť má v ČR trvalý pobyt povolen a zdržuje se na jejím území po dobu delší deseti let. Cizinecká policie totiž potvrzuje jeho vízový pobyt nad devadesát dnů za účelem účasti v právnické osobě od 16.10.2003, poté, před povolením trvalého pobytu, následoval pobyt dlouhodobý. Přesto se správní orgán rozhodl, že žadateli nesplnění této podmínky nepromine. Jak vyplývá z výše uvedeného, žadatel uspokojivě neprokázal své příjmy, což se ostatně týká i jeho manželky, žadatelky. Skutečné finanční příjmy žadatelé dle názoru rozhodujícího orgánu nepřiznali, jejich zdroje dostatečně neobjasnili.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že podle platné právní úpravy je ve výlučné kompetenci Ministerstva vnitra, zastupujícího zájmy České republiky, zda toho kterého žadatele přijme do státního svazku ČR či nikoliv. Jakémukoliv žadateli rozhodně nemusí být státní občanství uděleno ani za předpokladu, že všechny zákonem stanovené podmínky splňuje, natož pak tehdy, pokud některou z nich nespĺňuje, byť by dokonce splňoval některý ze zákonných důvodů pro její případné prominutí, když na prominutí splnění jakékoliv zákonné podmínky resp. na udělení státního občanství ČR není právní nárok. Tato zásada, obsažená v zákonu č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je podepřena i usnesením Ústavního soudu čj. IV.ÚS 586/99 ze dne 8.3. 2000, usnesením Ústavního soudu čj. II. ÚS 624/06 ze dne 17.5. 2007 a další judikaturou nezávislých soudů ČR, na které tímto správní orgán odkazuje.

Za všech, v daném správním řízení zjištěných skutečností a okolností uvedených výše, rozhodlo se Ministerstvo vnitra žadatelům státní občanství ČR neudělit a jejich společnou žádost zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy

